

(דף קד ע"א) חה, הבלים תריין הא תלת, הבל הבלים תלת הרי שית, הבל הבל הא שבע, ולקבל ייהו שבע שמהן אבגית"ץ וכו', אלו שבע הבלים אינון פפולים, לקבל שבע שרגין דמנרתא, פפולים, דאתמר בהון (זכריה ד ב) שבעה ושבעה מוצקות, (ואינון) שבע הויות, דאתמר בהון באמירה יהי אור, ויהי מיד, ולבושין דאינון שבע הויות אינון שבע שמהן אבגית"ץ וחברוי, הבל איהו להב, הבלים להבים, ועלייהו אתמר (תהלים כט ז) קול יהו"ה חוצב להבות אש, ומאן דידע באלין הבלים, כד אפיק לון מפומוי ומלביה ידע לכוונא בשכינתא עלאה, דכל הבלים מינה תליין, ומתלבשין בשכינתא תתאה, דכליל שבע שמהן אבגית"ץ וחברוי, דאינון אתון דבהון אתבריא שמיא וארעא, דאלין תליין באמירה ואלין בעשיה, ברזא דאומר ועושה מיד, ואלין שבע הבלים אינון פפולים, לקבל שבע שרגין דמנרתא, פפולים, דאתמר בהו (זכריה ד ב) שבעה ושבעה מוצקות לגרות וגו', (אלין באמירה ואלין בעשיה, ואינון י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א אלין אינון שבעה ושבעה מוצקות).

(ונפאה עמא דידעין לסלקא צלותין באמירה ועובדא, ועליה אתמר (ישעיה נא טז) ואשים דברי בפיה וכו', והא אוקמוה אל תקרי עמי, אלא עמי בשותפו, כמה דאתמר ביה (תהלים לג ו) בדבר יהו"ה שמים נעשו כו', הכי אנת בשותפו עמי, דבמלולך אתעבירו שמיא וארעא.

ועוד הבל ה' לב, ה' אתפלג לד"ו פרצופין, ד"ו, ד' ארבע רגלין דכרסניא, ו', (מלכים א י ט) שש מעלות לכסא, נפאה איהו מאן דירית נשמתא מכרסניא יקרא, כלילא מעשר תקונין אליו, ועבד לה כרסניא ליהו"ה, דשמא דיהו"ה דאיהו בארעא אצילות, לתקנא ליה פורסניא בר נש לנשמתיה, דהכי אוקמוהו קדמאין, כל הנשמות גזורות מכסא הכבוד, ותמן שריא שכינתא עלאה, ולית ה' בלא י', ובגין דא (שמות יז טז) כי יד על פס י"ה.

ו' שריא במטטרו"ן, ודא איהו רוח השכלי דאיהו אצילות, ה' שריא באופן, ודא נפש השכלית בארעא אצילותא, דאית נשמה ורוח ונפש שכלית ולא בארעא אצילות, אלא אתמר בהון גזורות, ואינון כסא ומלאך ואופן, נפאין אינון ישראל דסלקין הבלים דצלותין בהון, לגבי אתון דקודשא בריה הוא ושכינתא עלאה ותתאה, ובגין דא (קהלת ה יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ, ויש הבל דרשיעא, דאינון הבלים דשקרא, ונטליין לון מלאכי חבלה, ונטעין בהון רקיעין וארעין דשקרא, ועלייהו אתמר (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעותועים, (כאן חסר), קמו כללו ואשתטחו קמיה, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא, אלא למשמע דא די).

(זכריה ד) לגרות אשר על ראשה, ואינון י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, ואינון שבע פפולות בג"ד כפר"ת (דף קד ע"ב) לבושין לון, וכלהו סלקין מלפא לפומא, שבע הבלים סלקין, שבע נחתין לאשקאה לון, ובגין דא (זכריה ד) שבעה ושבעה מוצקות, תלת אינון גניזין לעילא, דלבושין דלהון אפ"ש, דאינון אש מים רוח, הא אינון עשר דסלקין מל"ב נתיבות, ואינון לקבליהו עשר אמירן, ול"ב אלהים דבראשית, הא מ"ב, מלפא נפיק אשא, מכנפי ריאה רוחא, ממוחא מיא, ורוחא אחיד במיא ואשא ואתעבד קול, כד אחיד במיא אתמר ביה (תהלים כט ג) קול יהו"ה על המים,

פד אחיד באשא אתמר ביה (ש) קול יהו"ה חצב להבות אש, פד אחיד ברוחא איהו (מ"א יט יא) רוח חזק מפרק הרים ומשפר סלעים, ועליה אתמר קול יהו"ה שובר ארזים.

ותלת נקודין אינון לקבל אמ"ש, ואינון חש"ק, הדא הוא דכתיב (דברים י טו) רק באבתיך חשק יהו"ה, ואינון חל"ם שב"א קמ"ץ, קמ"ץ לימינא קול יהו"ה על המים, וכד רוחא אחיד ביה דאיהו חל"ם, אתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, שב"א איהו פאש, וכד אחיד ביה רוח, איהו רוח חזק מפרק הרים ומשפר סלעים, מסטרא דגבורה דאיהו תקיף, פד אחיד ביה רוחא דאיהו חל"ם בין קמ"ץ שב"א דאינון מ"א ואשא, דאינון תרין דרועין, דאית בהון יד ימין יד שמאל דאינון כ"ח פרקין, אתמר בהו קול יהו"ה בפח, פד האי רוחא אחיד בעמודא דאמצעיתא, אתמר ביה קול יהו"ה בחדר, פד אחיד בתרין שוקין דאינון צר"י, אתמר בהון קול יהו"ה יחולל אילות, דאינון תרי עוזלי דאילתא, תרין אחים איש באחיהו ידובקו.

והכא רזא דיבום, דאם יפול אחיו הא תננינא דיוקים ליה, ורזא דמלה (איכה א יג) נתנני שוממה כל היום דו"ה, ודא הו"ד, דאתמר ביה (בראשית לב לג) כי נגע בכף ירך יעקב, בכף דייליה, שכינתא דוה איהי בגלותא, בגין דפרח מניה ירך דאיהו ו' מן ה', ואשתארת איהי ד' דיילה (דלה), קול יהו"ה יחיל מדבר דא חיר"ק ודא צדיק, פד רוח אחיד ביה איהו יחיל מדבר, שבע קלין לקבל שבע שמקו אבגית"ץ כו'.

רוח סליק באויר דאיהו פתר עלאה אויר קדמון, אש סליק לגבי ה' דאיהו אימא ואתעביד אשה, מים סליק לגבי י' ואתעביד ימים, ודא חכמה, והכי נחתין לגבי נצח והוד יסוד, מלכות מאנא דכלהו, ואיהי עפר כלילא מכלהו, ואיהי כללא דכל אתון דאינון מאנא לנקודין, ועל אלין שבע קלין אתמר (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקולות, ועל תלת גניזין אמר (דברים ד יב) קול דברים אתם שומעים, בת קול דכלהו שכינתא תתאה.

תא חזי תלת נקודין אינון, חירק חלם שרק, חלם, קוצא די' לעילא איהו חלם, קוצא דאת י' לתתא איהי חירק, גו אמצעיתא איהו שורק, פד אינון תלת פחדא, אינון סגולתא ואינון שלשלת ואינון שר"ק ואינון סגו"ל.

פתר על חכמה ובינה איהו סגולת"א חל"ם על צר"י, סגו"ל איהו נקודה תחות צר"י, חסד גבורה, תפארת לתתא, נצח הוד, יסוד באמצעיתא איהו שרק, והכי כד תפארת באמצעיתא איהו שלשלת, שב"א איהו תרין נקודין, פד אתגבר מ"א על אשא או אשא על מ"א, או פד אינון יסוד על מלכות, כל ספירה דא על גבי דא בכל אתר איהו שב"א, ורזא דמלה, את המאור הגדול ואת המאור הקטן, פד אינון שוין הו צר"י, את שני המאורות הגדולים, וכל נקודין אינון דבור ואתון הבל הבלים, דתליין מן ה"ה, ואינון אתון רברבון, ואתון זעירן, (נקודין מי' בת קול ודאי, קלין אינון מן ו', ואינון אתון ונקודין), וטעמי כלילן בהו, (נ"א נקודין מתלבשין במ"א בימינא, דאתמר הוצא להחכים ידרים), אתון מן ה' ה', נקודין מן י', טעמי מן ו', נקודין

